

№№ 21 и 22 не прѣкъсваше да стрѣля върху двѣтѣ укрѣпления, а особено върху № 19 съ гранати и шрапнели.

Неприятеля се помъчи слѣдъ туй да обходи откъмъ западната страна групата позиции 23, 22 и 21, но огъня на турскитѣ войски го спрѣ, когато той искаше да дебушира отъ къмъ Търненската долина.

Малко слѣдъ туй, Руситѣ поставиха срѣщу укрѣплението 22 една батарея отъ 5 оржидия, за да съсипятъ туй укрѣпление, да принудятъ защитниците му да се оттеглятъ и послѣ да атакуватъ укрѣплението на Юнузъ бея, което съставляваше, така да се каже, ключътъ на югозападния фронтъ; тѣ имаха безъ съмнѣние още и намѣрението да привлекътъ къмъ тази нова батарея огънятъ, на който войскитѣ имъ бѣха изложени въ окопи — тѣ №№ 18 и 19.

Както и да е, неприятеля продължава дори до вечерята да обстрѣлва съ шрапнели Юнузъ беевото укрѣпление, което укрѣпление неприятеля въпрочемъ не можеше да вижда, защото между него и туй укрѣпление имаше една доста висока могила, склона на която откъмъ Търненската долина се защитаваха отъ укрѣплението № 22 и отъ 20 души избрани стрѣлци, скрити въ единъ ложементъ, изкопанъ между двѣтѣ укрѣпления.